

skedent areal er blevet forbedret i den nye lov om landbrugsejendomme, jf. lov nr. 435 af 9. juni 2004. Fritliggende parceller kan nu suppleres uden landbrugspligt op til 2 ha, og ved fraskillelse af en restejendom med ejendommens beboelsesbygning skal der mindst være et areal på 1,5 ha.

I kraft af de særlige undtagelsesbestemmelser i § 12 kommer forkøbsretten ikke til anvendelse, når erhververen er beslægtet eller besvogret med sælger eller erhvervelsen sker ved arv, ved deling af fællesbo eller overtagelse til hensiddent i uskiftet bo. Forkøbsretten kan, i modsætning til forkøbsret pålagt i henhold til § 12, stk. 1, 1. pkt., komme til anvendelse, når arealet ligger i byzone eller erhververen er en offentlig myndighed.

Forslagets bestemmelser om forkøbsret kan alene anvendes af ministeren til fordel for staten og kan ikke delegeres til regionale jordkøbsnævn, som er omtalt i forslaget § 25. Denne begrænsning i delegationsbeføjelsen er specifikt nævnt i bemærkningerne til lovforslag L. 135/1996-97.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende jordkøbslovs § 21 og indeholder bestemmelserne om den praktiske fremgangsmåde ved afgørelse af, om forkøbsretten skal gøres gældende. I konsekvens af, at forkøbsretten ikke gøres gældende, når erhverver i forvejen ejer en landbrugsejendom er der medtaget et nyt nr. 5), som undtager erhvervelser, hvor erhverver i forvejen er ejer af en landbrugsejendom, og det er et vilkår i handlen, at arealet sammenlægges med en af erhververen ejet landbrugsejendom. Herved sikres det, at frijordsarealer bliver pålagt landbrugspligt, uden at staten behøver at gøre sin forkøbsret gældende.

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af den gældende jordkøbslovs § 22 og indeholder bestemmelserne om den praktiske fremgangsmåde, når et dokument om erhvervelse af en ejendom, på hvilken der er lyst forkøbsret for staten, anmeldes til tinglysning.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af princippet i den gældende jordkøbslovs § 23 og indeholder bestemmelserne om statens retsstilling som erhverver og spørgsmålet om den oprindelige erhververs forgæves afholdte udgifter ved købet, f.eks. udgifter til egen ejendomsmægler, omkostninger i for-

bindelse med besigtigelse, konsulentudgifter o. lign. Samtlige udgifter skal være behørigt dokumenterede, og størrelsen af udgifterne skal stå i et rimeligt forhold til værdien af ejendommen. Der er i den foreslåede lovtekst sket en præcisering af, at der alene godtgøres udgifter afholdt indtil tidspunktet, hvor erhverver får kendskab til, at staten gør sin forkøbsret gældende. Erfaringerne har vist, at nogle erhververe har tolket den gældende bestemmelse således, at f.eks. udgifter til advokat med henblik på at få fødevarerministerens afgørelse omgjort også skulle godtgøres.

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse er i det væsentlige en videreførelse af den gældende jordkøbslovs § 24 og indeholder bestemmelserne om den praktiske fremgangsmåde, når det aftalte vederlag består af andet end penge, når ejendommen erhverves helt eller delvis vederlagsfrit eller når erhvervelsen omfatter fast ejendom, løsøre eller andre formuegoder, som ikke er omfattet af forkøbsretten og hvorom der ikke er aftalt særskilt vederlag. I bestemmelsen er tilføjet en præcisering af, hvilke regler i lov om offentlige veje der finder anvendelse ved sagens behandling for taksationsmyndighederne.

Til § 17

Den foreslåede § 17 er en videreførelse af den gældende jordkøbslovs § 25 uden ændringer og indeholder bestemmelser om tilfælde, hvor bestemmelserne om statens forkøbsret søges tilsidesat eller omgået.

Til § 18

Den foreslåede § 18 svarer til bestemmelsen i § 27 i den gældende jordkøbslov med den ændring, at der gives mulighed for at udføre natur- og miljøforbedrende tiltag, og at vandingsanlæg fremover alene udføres på indkøbte arealer, idet bestemmelsen om vandingsanlæg på tredjemands arealer i den gældende jordkøbslovs § 27, stk. 2, ikke længere har nogen aktualitet og derfor ikke er medtaget i forslaget.

Muligheden i den gældende jordkøbslov for at foretage beplantning er ligeledes ændret, således at det fremover i særlige tilfælde er muligt at foretage skovplantning, når dette er hensigtsmæssigt. Efter den gældende jordkøbslov er der alene mulighed for at foretage beplantning, når det pågældende areal er uegnet til landbrug. Udviklingen med hensyn til drikkevandssikring og skovrejsning generelt har gjort det hensigtsmæssigt ikke at begrænse skovplantning til dårlige landbrugsjorder, idet beplantning i stigende om-